

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i w kościołach

5 listopada 2005

5

„Wieczór Jana Pawła II” to spotkanie w pierwszą sobotę miesiąca w godz. od 21.00 do 21.37. Odbywa się ono w mieszkaniach lub w kościołach. W listopadzie rozważamy tajemnicę obcowania świętych. Wiara pozwala nam nawiązywać duchową łączność ze wszystkimi, którzy już odeszli do wieczności. Chcemy spotkać się z Janem Pawłem II, który żył w stałej gotowości na spotkanie z Panem. Dziś, jak ufamy, „stoi w oknie domu Ojca, spogląda na nas i nam błogosławi”.

OKNO W DOMU OJCA

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

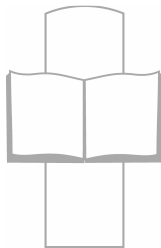
PROWADZĄCY: Listopad. Odwiedzamy cmentarze. Więcej modlimy się za zmarłych. Ten listopad jest szczególny, bo łączy nas pamięć o Słudze Bożym Janie Pawle II, który odszedł od nas tej wiosny. Dzięki niemu zrozumieliśmy lepiej, że śmierć jest bramą. Za nią czeka inny świat. To królestwo niebieskie, dom naszego Ojca. Kilka godzin przed śmiercią Papież powiedział: „Pozwólcie mi iść do domu Ojca”. W czasie pogrzebu kard. Józef Ratzinger wskazał ręką na niebo i powiedział: „Możemy być pewni, że nasz umiłowany Papież stoi obecnie w oknie domu Ojca, spogląda na nas i nam błogosławi”. Pewność, jaka biła z tych słów sprawiła, że miliony ludzi spojrzęło w niebo bez cienia wątpliwości, że Jan Paweł II teraz tam zamieszkał. Zakończył ziemską wędrówkę i odszedł tam, gdzie jest pełnia życia.

Dziś powracamy w sercu do tamtych kwietniowych wydarzeń. Znowu wpatrujemy się w niebo i oczyma wiary widzimy okno domu Ojca. Widzimy w nim nie tylko Jana Pawła II, lecz także naszych bliskich zmarłych. Pamiętając o nich i doświadczając ich bliskości słuchamy słów papieskiego nauczania. Przyjmujemy Jego napomnienie, aby w codzienności życia zawsze być z Bogiem. Kto jest z Nim zjednoczony przez wiarę i miłość, już tu na ziemi przeżywa przedsmak nieba. A po śmierci nasz Ojciec niebieski zabierze go do swego domu.

Prośmy Maryję, aby nasza modlitwa była pełna wiary i zaufania do Boga, na wzór Jej modlitwy i na podobieństwo modlitwy Sługi Bożego Jana Pawła II.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” (można także zaśpiewać pieśń do Matki Bożej, np.: „Królowej Anielskiej śpiewajmy”).

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z pierwszego listu św. Pawła Apostoła do Koryntian: „Jeżeli Chrystus nie zmartwychwstał, daremna jest wasza wiara (...) Jeżeli tylko w tym życiu w Chrystusie nadzieję pokładamy, jesteśmy bardziej od wszystkich ludzi godni politowania. Tymczasem jednak Chrystus zmartwychwstał jako pierwociny spośród tych, co pomarli» (1 Kor 15, 17. 19-20).

PROWADZĄCY: Wierzmy, że Chrystus prawdziwie zmartwychwstał i dał także nam udział w swoim zmartwychwstaniu.

Posłuchajmy świadectwa wiary Sługi Bożego Papieża Jana Pawła II. Rozważmy jego słowa o śmierci i przygotowaniu się do niej, o szczęściu życia wiecznego w zjednoczeniu z Bogiem i przeżywaniu tajemnicy nieba już tu na ziemi. Po każdym fragmencie papieskiego tekstu rozważmy w ciszy usłyszane słowa.

LEKTOR: Z testamentu Sługi Bożego Jana Pawła II: „«Czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy Pan wasz przybędzie» (por. Mt 24, 42) - te słowa przypominają mi ostateczne wezwanie, które nastąpi wówczas, kiedy Pan zechce. Pragnę za nim podążyć i pragnę, aby wszystko, co składa się na moje ziemskie życie, przygotowało mnie do tej chwili. Nie wiem, kiedy ona nastąpi, ale tak jak wszystko, również i tę chwilę oddaję w ręce Matki mojego Mistrza: totus Tuus. W tych samych rękach matczynych zostawiam wszystko i Wszystkich, z którymi związało mnie moje życie i moje powołanie. W tych Rękach zostawiam nade wszystko Kościół, a także mój Naród i całą ludzkość. Wszystkim dziękuję. Wszystkich proszę o przebaczenie. Proszę także o modlitwę, aby Miłosierdzie Boże okazało się większe od mojej słabości i niegodności”.

WSZYSCY: Pozostają w milczeniu (można wykorzystać podkład muzyczny).

LEKTOR: Z testamentu Sługi Bożego Jana Pawła II: „Pragnę raz jeszcze całkowicie zdać się na Wolę Pana. On Sam zdecyduje, kiedy i jak mam zakończyć moje ziemskie życie i pasterzowanie. W życiu i śmierci Totus Tuus przez Niepokalaną. Przyjmując już teraz tę śmierć, ufam, że Chrystus da mi łaskę owego ostatniego Przejścia czyli Paschy. Ufam też, że uczyni ją pożyteczną dla tej największej sprawy, której staram się służyć: dla zbawienia ludzi, dla ocalenia rodziny ludzkiej, a w niej wszystkich narodów i ludów (wśród nich serce w szczególny sposób się zwraca do mojej ziemskiej Ojczyzny), dla osób, które szczególnie mi powierzył - dla sprawy Kościoła, dla chwały Boga Samego”.

WSZYSCY: Pozostają w milczeniu (można wykorzystać podkład muzyczny).

LEKTOR: Z listu Ojca Świętego Jana Pawła II do ludzi w podeszłym wieku: „Chrystus, przekroczywszy bramy śmierci, objawił życie trwające poza jej granicą, na owym nie zbadanym przez człowieka terytorium, którym jest wieczność. On jest pierwszym Świadkiem życia wiecznego: w Nim ludzka nadzieja pełna jest nieśmiertelności. «Choć nas zasmuca nieunikniona konieczność śmierci, znajdujemy pociechę

w obietnicy przyszłej nieśmiertelności». Tym słowem, które liturgia ofiarowuje wierzącym w chwili ostatniego pożegnania z bliską osobą, towarzyszy orędzie nadziei: «życie Twoich wiernych, o Panie, zmienia się, ale się nie kończy, i gdy rozpadnie się dom doczesnej pielgrzymki, znajdą przygotowane w niebie wieczne mieszkanie». W Chrystusie śmierć, rzeczywistość dramatyczna i wstrząsająca, zostaje odkupiona i przemieniona, aby ostatecznie ukazać nam oblicze «siostry», która prowadzi nas w ramiona Ojca”.

WSZYSCY: Pozostają w milczeniu (można wykorzystać podkład muzyczny).

LEKTOR: Z encykliki „Ecclesia de Eucharistia”: „Kto się karmi Chrystusem w Eucharystii, nie potrzebuje wyczekiwać zaświatów, żeby otrzymać życie wieczne: *posiada je już na ziemi*, jako przedsmak przyszłej pełni, która obejmie człowieka do końca. W Eucharystii otrzymujemy także gwarancję zmartwychwstania ciał, które nastąpi na końcu świata: «Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym» (J 6, 54). Ta gwarancja przyszłego zmartwychwstania wypływa z faktu, że Ciało Syna Bożego, pozostawione jako pokarm, jest chwalebny *Ciałem Zmartwychwstałego*. W Eucharystii — żeby tak powiedzieć — staje się dostępna «tajemnica» zmartwychwstania. Dlatego też słusznie św. Ignacy Antiocheński określał Chleb eucharystyczny jako «lekarstwo nieśmiertelności, antidotum na śmierć»... Zaiste, Eucharystia jest bramą nieba, która otwiera się na ziemi. Jest promieniem chwały niebieskiego Jeruzalem, który przenika cienie naszej historii i rzuca światło na drogi naszego życia”.

WSZYSCY: Pozostają w milczeniu (można wykorzystać podkład muzyczny).

LEKTOR: Z rozważania podczas modlitwy „Anioł Pański”: „Święto (Wszystkich Świętych) zachęca nas, byśmy skierowali wzrok ku niebu, które jest celem naszej ziemskiej pielgrzymki. Tam oczekuje nas radosna wspólnota świętych. Tam spotkamy się z naszymi drogimi zmarłymi... Wierni chrześcijanie i ich rodziny udają się w tych dniach na cmentarze, gdzie spoczywają doczesne szczątki ich krewnych w oczekiwaniu na ostateczne zmartwychwstanie. Ja również powracam duchowo do grobów moich bliskich... Modłę się szczególnie za ofiary krwawych wydarzeń, które od miesięcy, a także w tych dniach są udziałem ludzkości. Wspomnienie wszystkich zmarłych musi być też chóralnym wołaniem o pokój: pokój dla tych, którzy żyli w przeszłości, pokój dla żyjących, pokój dla tych, którzy będą żyli... Matce Najświętszej polecamy wszystkich zmarłych, aby dostąpili wiecznej szczęśliwości”.

PROWADZĄCY: Módlmy się za naszych bliskich zmarłych. Wspomnijmy także tych, których nie znaleźliśmy. Codziennie ktoś kończy ziemską wędrówkę i odchodzi z tego świata. Wielu z nich ginie w kataklizmach i wypadkach, wielu pada ofiarą wojen i ataków terrorystycznych. Nasza szcera i ufna modlitwa będzie dla nich pomocą.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek Różańca (lub inną modlitwę), a następnie śpiewają pieśń, np. „Dobry Jezu, a nasz Panie” lub „Nie bój się, wypłyn na głębie, jest przy tobie Chrystus”.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Myśl o zmarłych nie musi rodzić smutku w naszych sercach. Jeśli mocą wiary widzimy Jana Pawła II w oknie domu Ojca niebieskiego, to obok niego możemy zobaczyć naszych bliskich, którzy na nas patrzą, są z nami i nam pomagają. My również o nich pamiętajmy i jednoczmy się z nimi w uwielbieniu Boga. Dla tych, którzy jeszcze potrzebują oczyszczenia, wypraszajmy Boże miłosierdzie. Błagajmy także o pomoc dla nas:

- O przebaczenie dla tych, którzy odeszli bez pojednania i naprawienia wyrządzonych krzywd, *Ciebie prosimy*.
- O dar pełnego pojednania z ludźmi dla odchodzących z tego świata;
- O zgodę i miłość w naszych domach;
- O otwartość wobec tych, których najtrudniej nam kochać.

PROWADZĄCY: W przesłaniu wygłoszonym na zakończenie pierwszej Mszy świętej swego pontyfikatu Papież Benedykt XVI powiedział: „Zdaje mi się, że czuję silną dłoń (Jana Pawła II) ściskającą moją, zdaje mi się, że widzę jego śmiejące się oczy i słyszę jego słowa, skierowane w tym momencie szczególnie do mnie: Nie lękaj się!” Poczujmy i my przyjazną dłoń, która spieszy nam z pomocą. Nie bójmy się. Bóg jest z nami. Są z nami także bracia i siostry, ci w niebie i ci na ziemi. Podajmy sobie dłonie i módlmy się.

WSZYSCY: Modlitwa „Ojciec nasz” i śpiew, np.: „Nie bój się, nie lękaj się”.

ZAKOŃCZENIE

PROWADZĄCY: Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa, Dobrego Pasterza, wskazując na świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją, że Twój Sługa Papież Jan Paweł II, zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Kończąc spotkanie, posłuchajmy słów niedzielnej Ewangelii (Mt 25, 1-13): „Podobne będzie królestwo niebieskie do dziesięciu panien, które wzięły swoje lampy i wyszły na spotkanie pana młodego”. Weźmy lampy naszej wiary i przeżywajmy Eucharystię jako bramę nieba, która otwiera się już tu na ziemi.

Błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np. „Barka”.

Opracował zespół pod kierunkiem ks. Stanisława Szczepańca.

Wydawnictwo św. Stanisława BM Archidiecezji Krakowskiej, 31-101 Kraków,
ul. Straszewskiego 2, tel. (12) 429 52 17, 62 88 218, e-mail: wydawnictwo@diecezja.krakow.pl.
Teksty „Wieczorów Jana Pawła II” dostępne są także na stronie internetowej: www.diecezja.pl.